

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 137. Dicentes: si hunc dimittis non es amicus Cæsaris. v. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

verbis in eum debachatus est, pro ut alius crudelis magistratus facere potuisset, qui irrogatam sibi contumeliam non tam pugnis quam evaginatiss gladijs vindicari iussisset? nihil autem tale hic video; sed inventus est tanta moderatōnis, ut multo cupidius quam antea occasiones Christum dimittendi perquisierit, omnes quoque vias attentaverit quibus illum liberum dimittere posset. Erubescat igitur quisque crudelis, qui in proximum e commoveretur, quod ab eo recta agere monetur: sed imitari Pilatum studeat, qui quamvis à Christo captivo esset reprehensus opportunitatem tamen quærebat, ei benefacienti ac dimittendi.

O Quam cito ego irascor ad leve verbum vel bonam & iustam admonitionem! quam longe absum à perfectione hac Pilati Idololatræ!

§ 137. *Iudæi autem clamabant. v. 12.*

Adversus hanc Iudicis æquitatem pertinaciter, non criminum probationibus, sed insanis vociferationibus, flagitant Iudæi, ut crucifigeretur Iesus, & locuti sunt adversus eum lingua dolosa, & sermonibus odij circumdederunt eum, clamores enim illi quid aliud sonabant, quam odium, de quo, non semel, sed aliquoties planxit Dominus apud David, dicens: *pro eo ut me diligere, & detrahebant mihi: & posuerunt adversum me mala pro bonis & odium pro dilectione mea:* quasi diceret, dilectionem erga me exercere debebant, isti autem tantum odium exercuerunt.

Domine Iesu Rex pie & sapiens Deus meus cum traditus es omnem patientiam præbuidisti, non clamaisti, nec in plateis aliquis te clamantem audivit: habeam ergo & ego silentium illud, quietem & pacem, ut vincam minas, & tribulationes omnes in patientia, ne de me habeat occasionem querulandi unquam inimicus meus coram te.

§ 137. *Dicentes: si hunc dimittis non es amicus Cæsaris. v. 12.*

Non ignorabant Pontifices Scribæ & Pharisei multos apud Imperatorem Tiberium atque Augustum Reges, Præsides etiam innocentes accusatos fuisse damnatos, privatos officijs, morte etiam punitos, ideo dicunt ei, ut sibi prospiciat, ne tanquam innocentem hunc Christum, illis autem inimicum, dimittat, ne forte cogantur Præsidem accusare apud Cæsarem, quod magis sit Christi Iesu amicus, quam Cæsaris, forte etiam Pilato perduellionis erimen intentabant, qui regni affectatorem, spe præmiorum, in Provincia Romana Cæsaris filico addicta tolerasset, imo contra Provinciales accusantes defendisset.

¶ 3

○ dia

O Diabolicum inventum! quo miser Pilatus, carens fide divina, ita est excæcatus, ut iam non inclinaretur, ut ante, sed plane prosterneretur, miser & miserabilis homo, inter tantas angustias deprehensus, & non habens lumen supernaturale, quo adiutus, ex illa naturalium argumentorum violentia emergeret. Non dico Pilato defuisse gratiam, sufficientissimam & necessariam, sed video eum gratiam minorem neglexisse cum qua operatus si fuisset maior neutiquam ei defuisset. Felices Christiani, qui in baptismo nullis suis meritis eo promoventur, quo iste prudens præses sine baptismo in ætate a deo adulta non pervenit.

S. 139. *Omnis enim qui se Regem facit contradicit Cæsari. v. 12.*

Si astitisssem ego in hoc Iudicio, dixissem cum eruditis: Nego suppositum quia Christus non faciebat se Regem, sed natus erat Rex, à patre constitutus ab æterno, cæli & terræ Dominus proclamatus à pueris Hebræorum in die triumphalis ingressus sui in Hierusalem, sed nec si se faceret Regem, eo titulo contradiceret Cæsari terrarum orbis, quia interrogante præside: *Ergo Rex es tu?* respondit Iesus: *regnum meum non est de hoc mundo*, si ergo regnum eius in quo Rex est Christus, non est de mundo quomodo contradicebat Cæsari, seu Romanorum Regi cum ipso tempore Romæ toleraretur & esset Rex sacrorum, ut constat ex historijs Romanorum, etsi enim isto tempore, & secuto per 300. annos, usque ad Constantii Magni baptisma, Imperatores Romanorum se Pontifices maximos vocabant, ut constat ex eorum rescriptis & nummis, tamen Pontifices minores & Reges diversi instituti, veluti Regem mensæ seu convivij &c. pluribus modis tolerabantur. Sed & hanc propositionem non fecerunt Principes Iudæorum amore Cæsaris, quem pessime oderant, & adversus quem frequenter seditiones movebant, sed odio Christi, Cæsaris nomen prætexunt astute, quo libidinem suam in Christo expleant: & hæc tamen ratio comminatoriæ tantæ fuit efficacis, ut qui nondum viderat gladios aut hastas corrueret Præses.

Vide Christiane, quam imbecillis est virtus hominis tantum civiliter iusti: præmemoratas virtutes secum habere comites Pilatus tandem perit, quamdiu non audiebatur nomen Cæsaris: statim veto ut audivit, *hunc dimittis non es amicus Cæsaris*, tantum abest ut hæc virtutes cum eo constiterint, ut cito omnes conciderint. Quid ergo vanius confidente in virtute sua tam modica, ut in illa, sine auxilio Dei quod gratia dicitur ad horum punctum stare non possit. Bene David Domino dicebat: *Non iustificabitur in*